

Evangelí del dijous de la setmana V de durant l'any: una fe que supera fronteres

“Una dona que tenia una filla posseïda d'un esperit maligne vingué a prosternar-se als seus peus”. Demanem a Déu una fe que superi fronteres i es transformi en una pregària constant, plena d'abandó en ell.

Evangelí (Mc 7, 24-30)

Jesús se'n va anar d'allí i arribà al territori de Tir. Va entrar en una casa i no volia que ningú ho sabés, però no pogué passar desapercebut. De

seguida va sentir parlar d'ell una dona que tenia una filla posseïda d'un esperit maligne, i vingué a prosternar-se als seus peus. La dona, que era pagana, sirofenícia d'origen, pregava a Jesús que tragués de la seva filla el dimoni. Ell li va dir:

—Deixa que primer s'alimentin els fills. No està bé de prendre el pa dels fills i tirar-lo als gossets.

Ella li respon:

—Senyor, també els gossets, sota la taula, mengen les engrunes que els fills deixen caure.

Llavors Jesús li digué:

—Ja que has respost així, ves, que el dimoni ja ha sortit de la teva filla.

Ella se'n va anar a casa seva i trobà la nena estirada al llit. El dimoni l'havia deixada.

Comentari

Com se n'haurà assabentat aquella dona sirofenícia de qui era Jesús? L'Evangelí no ens ho diu pas. Per la seva procedència probablement no viuria lluny de Galilea. I aquí el Senyor havia obrat molts miracles i la gent estava entusiasmada amb la seva predicació. A més, entre els jueus circulava l'esperança de l'arribada del Messies: és lògic que els pobles confrontants estiguessin assabentats els anhels del poble d'Israel.

En tot cas, aquella dona tenia el cor obert a l'acció de Déu. Els comentaris sobre la disponibilitat de Jesús per atendre la gent necessitada –malalts, endimoniats, etc.– haurien encès l'esperança. En el diàleg amb Crist, sembla admetre que el poble d'Israel té una relació especial amb el

Senyor, ja que és com el fill que és a taula del pare. Així, podem endevinar que la sirofenícia té certa fe en les promeses que Déu havia fet als jueus. Ella, però, intueix que la relació particular del Senyor amb el seu poble no es tanca en si mateixa, sinó que la misericòrdia de Déu es desborda per arribar a tota la Humanitat.

Aquesta dona és un model d'humilitat i confiança. No té cap problema per posar-se amb el front a terra davant dels peus d'aquell profeta estranger. I sap insistir fins i tot quan sembla que no té gaires arguments per assolir la petició. Tant de bo la nostra fe sàpiga també superar les fronteres i es transformi en una pregària constant, plena d'abandó en el Senyor, que mai no mira ningú amb indiferència.

Rodolfo Valdés // Photo: Gary Sandoz - Unsplash

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-
dijous-de-la-setmana-v-de-durant-lany-
una-fe-que-supera-fronteres/](https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-dijous-de-la-setmana-v-de-durant-lany-una-fe-que-supera-fronteres/)
(03/04/2026)